

MARTA BARCELÓ

**Abans que arribi
l'alemany**



EDICIONS **DOCUMENTA** BALEAR

2018

Pròleg

Obrir les portes interiors de l'habitació més íntima i preuada que tenim, la ment humana, endinsar-se al laberint i a les zones fosques. I fer-ho amb absolut respecte i fidelitat. Fer-ho sense evitar-ne el dol, ni el conflicte, mirant de cara el pou profund de les emocions que ens configuren, obrint interrogants al sentit de la nostra identitat i de la pèrdua. Això és el que fa Marta Barceló i Femenías, actriu des dels 18 anys, posant-hi el cos i l'ànima.

Esriptora de teatre i guions de televisió, cofundadora de la productora *Res de res i en blanc* d'investigació de teatre circ i dramaturgia contemporània, guardonada amb nombrosos premis: Guillem Cifre de Colonya (1996), Premi del públic del Teatre del Mar (2005), Total Theatre Award al Fringe Festival d'Edimburg (2012), guanyadora del VI Torneig de Dramaturgia del Temporada Alta de Girona amb l'obra *Tocar mare* (2016), guanyadora del V Torneig de Dramaturgia Transatlàntica de Buenos Aires (2017) i guanyadora del II Torneig de dramaturgia de les Illes Balears (2016) amb el text *Abans que arribi l'alemany*.

En aquesta obra Marta Barceló porta a debat els vels successius que emboiren els records i aboquen a una progressiva i anunciada indefensió. Ho fa des de l'amor profund de filla i neta, coneixedora de primera mà de

l'allau de dubtes i entrebancs que cauen al damunt quan el temut diagnòstic d'Alzheimer colpeja una família. Des de la professionalitat, des de la generositat. Ja ho va fer en la seva obra *Maria*? I ho fa ara admirablement a *Abans que arribi l'alemany*. Es posa a la pell d'una dona a la qual acaben de diagnosticar la malaltia i ens acompanya a tenir el coratge de mirar, com ella ho fa, el present i l'avenir.

No amb la mirada freda de l'especialista, ni del qui té el problema massa enfora o massa a prop, sinó des de la mirada de l'art, de la força de dir les coses pel seu nom, de posar en valor la vida viscuda i de fer entenedor amb tendresa i valentia el que passa just *abans que arribi l'alemany*, quan la seva arribada ha estat ja anunciada. Diu la protagonista:

Tenc tanta por, que m'aferraria a un ferro roent si em diguessin que em donaria un dia més de consciència.

Quan tot és al seu lloc, en harmonia i en pau... [...] La realitat immediata es fa present, brutal, sense concessions.

Després de veure l'obra sabem que cap persona afectada per l'Alzheimer és igual a una altra, no és un número més en el recompte d'estadístiques, ni un cas com tants d'altres, sinó una persona única i intransferible, amb història, somnis, família, amor, dubtes, afecions, records, assumptes pendants, ferides, por. Posar en valor les capacitats, el dret i deure de prendre decisions, no renunciar a la llibertat, ser acceptats i respectats. No oblidar mai qui són, qui han estat.